

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.804/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

(cím1

A felperes képviselője: Sipos Ügyvédi Iroda

cím2

ügyintéző: dr. Sipos Balázs Tihamér ügyvéd)

Az alperes: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos

I. r. alperesi érdekelt: érdekelt1

cím4

II. r. alperesi érdekelt: érdekelt2

cím5

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Törvényszék 102.K.700.160/2021/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 102.K.700.160/2021/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000,- (huszonnégyezer) forint felülvizsgálati költséget.

A le nem rótt 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az helység1 külterületi /21 helyrajzi számú, szántó művelési ágú, 95 hektár 6284 m² alapterületű ingatlan az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonában áll.

[2] A teljes ingatlanra az I. rendű alperesi érdekelt, mint haszonbérbeadó és a II. rendű alperesi érdekelt, mint haszonbérlő között 2018. május 16-tól kezdődő hatállyal 20 évre szóló haszonbérleti szerződés jött létre.

[3] A Magyar Állam, mint kisajátítást kérő nevében eljáró felperes ezen ingatlan 130 m² területére részleges kisajátítás iránti kérelmet terjesztett elő, közlekedési infrastruktúra fejlesztés célra hivatkozással.

[4] Az alperes, mint kisajátítási eljárásban eljáró hatóság az ingatlan utáni kisajátítási kártalanítás összege meghatározása érdekében igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményt, és igazságügyi termőföld értébecslési mezőgazdasági szakértői véleményt szerzett be, az abban szereplő adatokat döntése alapjául elfogadta, és 2020. november 27-én kelt, HB/11-HAT/02434-18/2020. számú határozatában a felperes kisajátítási kérelmének helyt adott, az helység1 külterületi /21 helyrajzi szám alatti ingatlant megosztotta az helység1i /37 helyrajzi számú 130 m² nagyságú, és az helység1i /38 helyrajzi számú 98 ha 6130 m² nagyságú szántó művelési ingatlanokra. A megosztással létrejött, I. rendű alperesi érdekelt tulajdonában álló /37 helyrajzi szám alatti ingatlant a Magyar Állam javára közlekedési infrastruktúra fejlesztése közérdekű célra kisajátította, és kötelezte a felperest, hogy az ingatlanforgalmi szakértői véleményben az ingatlan forgalmi értékeként megállapított 118.167 forint kártalanítást a jelzálogjog jogosultja részére, míg az igazságügyi termőföld értébecslési és mezőgazdasági szakértő szakértői véleményében meghatározott 2.067 forint összegű mezőgazdasági kár (a továbbiakban: zöldkár) miatti értékvesztéséget a II. rendű alperes, mint földhasználó részére fizesse meg.

[5] A határozat indokolása szerint a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) alapján a kisajátítási eljárás jogalapja fennállt, a kisajátítás feltételei teljesültek, ezért a kisajátítási kérelemnek helyt adott.

[6] A határozat indokolása ismertette az igazságügyi ingatlan értébecslési és igazságügyi termőföld értébecslési szakértő szakértői véleményét, ez utóbbi vonatkozásában rögzítette, hogy a mezőgazdasági kárként a szakértő az őszi szántás tavaszi vetésű növények őszi talaj előkészítését vette figyelembe, melyhez kapcsolódó mezőgazdasági kár 130 m²-es területre vetített összege 2.067 forint.

[7] A határozat külön indokolást arra nézve nem tartalmazott, hogy a mezőgazdasági kár II. rendű alperes mind földhasználó részére történő kifizetése milyen jogszabályi rendelkezésen alapul.

A kereseti kérelem és védírat

[8] Az alperes határozatával szemben a felperes terjesztett elő kereseti kérelmet, amelyben az alperes perköltségben történő marasztalása mellett a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy mezőgazdasági kár címén megállapított 2.067 forint összegű kártalanításnak a tulajdonos, I. rendű alperesi érdekelt részére történő megfizetéséről rendelkezzen a bíróság, azzal, hogy a II. rendű alperesi érdekelt közvetlenül a tulajdonostól igényelheti az őt megillető kártalanítási összeget.

[9] Jogsérelem körében hivatkozott a Kúria 3/2020. KJE jogegységi határozatára, amelyből idézte, hogy kisajátítás esetén a kisajátítási eljárásban a haszonbérlőnek kártalanítás közvetlenül nem állapítható meg, a haszonbérleti szerződés a tulajdonos és a haszonbérő közötti jogviszony kötelmi jellege relatív szerkezete miatt.

[10] A kereset érvelése szerint az alperes a Kstv. 9. § rendelkezését tévesen értelmezte, tévesen rendelkezett a határozatban a földhasználó részére közvetlenül kifizetendő zöldkár összegéről. Álláspontja szerint a Kstv. 21. § (1) bekezdés d) pontja alapján bár a földhasználó ügyfél az eljárásban, a kisajátítási határozat alapján érvényesítheti igényét a tulajdonossal szemben.

[11] Az alperes védiratában a kereset elutasítását indítványozta a határozat jogszerűségére hivatkozva.

[12] Az alperes álláspontja szerint a Kúria 3/2020. számú közigazgatási jogegységi határozata nem a zöldkár kérdésével, hanem az ingatlanon fennálló haszonbérleti jog megszűnéséért megállapítandó kártalanítás jogalapjának terjedelmével foglalkozott. A védirat szerint a Kúria a jogegységi határozatban kizárólag a Kstv. 9. § (1) bekezdésében szabályozott kártalanításra vonatkozóan adott egységes értelmezést, amely kártalanítás nem terjed ki a zöldkára, a kisajátítás következtében beálló zöldkárt értékvesztesség vagy költség megtérítése címén lehet megfizettetni.

[13] A védirat szerint a Kstv. 17. § (1) bekezdéséből következik, hogy a föld értékét növelő munkák ellenértékét, azaz a zöldkár értékét – törvény erejénél fogva – a földhasználó részére kell megfizetni. Érvelése szerint a Kúria jogegységi döntése a Kstv. 17. § (1) bekezdését meg sem említette, csak a Kstv. 9. § (1) bekezdésében rögzített, az ingatlanon fennálló jog jogosultja vonatkozásában vizsgálta a termőföld kisajátítása esetén járó kártalanítást. Az alperes szerint a földhasználók vonatkozásában a kártalanítás kizárása ellentétes lenne a Kstv. 17. § (1) bekezdés rendelkezéseivel.

[14] A védirat szerint a Kstv. 29. § (1) bekezdése külön kezeli az ingatlanra vonatkozóan valamely személyt megillető jog megszűnéséért járó kártalanítást és az értékvesztésért és költségekért járó kártalanítást, és szerinte az ingatlan-nyilvántartásba dologi jog jogosultjaként be nem jegyzett kötelmi jogviszonnyal rendelkező személy részére meg kell téríteni az értékvesztést, a felmerült költséget.

[15] Az alperes szerint a Kstv. 17. § (1) bekezdés első és második mondatának az az értelme, hogy a telek, illetőleg föld értékét növelő munkák ellenértékét minden esetben a földhasználó részére kell megtéríteni.

[16] A felperes alperes védiratára, tárgyaláson tett nyilatkozata szerint a Kstv. 17. § (1) bekezdése által nevesített föld értékét növelő munka ellenértéke nem azonos a zöldkárral.

[17] Az I. és II. rendű alperesi érdekelt a közigazgatási per folyamán nyilatkozatot nem tették.

Az elsőfokú bíróság döntése

[18] A Debreceni Törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, és ítéletével az alperes HB/11-HAT/02434-18/2020. számú határozat rendelkező része 2. oldal második bekezdésének második francia bekezdését megváltoztatta akként, hogy a kisajátítást kérőt arra kötelezte, hogy a mezőgazdasági kár miatti értékvesztésként 2.067 forintot az I. rendű alperesi érdekelt, azaz tulajdonos részére fizessen meg. Az ítélet kiegészítette a határozat rendelkező részét azzal, hogy a mezőgazdasági kár miatti értékvesztésért megállapított, földhasználót megillető 2.067 forint kártalanítást a II. rendű alperesi érdekelt az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonostól igényelheti.

[19] Az ítélet indokolása rögzítette a közigazgatási per központi elemét, mely szerint a bíróságnak jogkérdésben kellett határoznia arról, hogy a mezőgazdasági kár összege közvetlenül a haszonbérlőnek, vagy a tulajdonosnak fizetendő-e a kisajátítási eljárásban.

[20] Az ítélet indokolása elemezte a Ptk. (2013. évi V. törvény) 5:159. § (1) bekezdés és 6:349. § (1) bekezdés figyelembevételével az I. és II. rendű alperes közötti haszonbérleti jog kötelmi jogi szerkezetét, megállapította, hogy a haszonbérleti megállapodás a kötelmi jogi jogviszony relatív szerkezete folytán egymással szemben keletkeztet a szerződő felek között jogokat és kötelezettségeket, de nem abszolút szerkezetű jog.

[21] Az ítélet indokolása szerint a Kúria 3/2020. KJE határozat a rendelkező részében rögzítette, hogy a termőföld kisajátítása esetén a kisajátítási eljárásban a haszonbérlőnek kártalanítás közvetlenül nem állapítható meg, és indokolása rögzítette azt is, hogy bár a haszonbérlő a Kstv. 23. § (1) bekezdés d) pontja alapján a kisajátítási eljárásban ügyfélnek minősül, mindez nem eredményezi, hogy a Kstv. 9. § (1) bekezdés szerint kártalanításra jogosult személy lenne. Az ítélet indokolása szerint a Kúria a Kstv. 9. § (1) bekezdéséből vezette le értelmezését, ugyanakkor a Kstv. azonos „kártalanítás” címe alatt kerültek elhelyezésre a Kstv. 17. § (1) bekezdés, 19. §, valamint 20. § értékvesztés, költség és értéket növelő munkák ellenértéke meghatározására vonatkozó szabályok, ezért a jogegységi döntés ezen rendelkezésekre is értelemszerűen alkalmazandó volt.

[22] Az ítélet szerint mivel a II. rendű alperesi érdekelt haszonbérleti joga mint kötelmi jogi jogviszony az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem került, az korlátozott dologi jogként nem volt azonosítható, így a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy bár a felmerült mezőgazdasági kár a II. rendű alperesi érdekeltnél jelentkezett, annak megtérítését a tulajdonostól követelheti a haszonbérlő, nem pedig a kisajátítást kérőtől. Rögzítette, hogy a földhasználati nyilvántartás deklaratív hatályú bejegyzése nem pótolta az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést.

[23] Az ítélet indokolása utalt arra, hogy a jogalkotó szándéka sem irányulhatott arra, hogy a kisajátítás tárgyában eljáró hatóság döntésében úgy kötelezze a kisajátítást kérőt egy dologi jogi jogosultnak nem minősülő személy részére kártalanítás, költség megfizetésére, hogy a

kötelmi jogviszony tartalma az abban részes felek közötti esetleges vitás helyzetek előtt ismertek lennének.

[24] Az ítélet indokolása utalt arra is, hogy a megelőző eljárásban eljáró igazságügyi termőföld értékbecslési és mezőgazdasági szakértő részéről mezőgazdasági kárként megállapított tételek nem azonosíthatóak föld értékét növelő munkaként, azok inkább beilleszthetőek voltak a Kstv. 19. § (1) bekezdés a) pontja és 20. § a) pontjában meghatározott értékvesztés és költségelemek körébe, azaz a Kstv. 17. § (1) bekezdéséből sem volt levezethető a határozat jogszerűsége.

[25] Az ítélet indokolása utalt a Kstv. 32. § (1) bekezdés f) pontjára, a bíróság reformatórius jogkörére, és a Kp. 89. § (1) bekezdés, 90. § (1) bekezdés rendelkezéseire.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[26] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjára hivatkozással kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását és a Kp. 121. § (1) bekezdésére hivatkozva a Debreceni Törvényszék ítéletének jogszabálysértés miatti hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[27] A felülvizsgálati kérelem azért tartotta a törvényszék ítéletét jogsértőnek, mert az a kisajátítási törvény 17. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés, 20. § a) pontját megsértette és a Kúria 3/2020. számú jogegységi határozatának téves, kiterjesztő értelmezésével helytelenül állapította meg a földhasználati jogosult vonatkozásában a kártalanítási összeg kifizetésének a módját.

[28] Az alperes hangsúlyozta, hogy a Kúria jogegységi határozata nem a zöldkár kérdésével foglalkozott, hanem az ingatlanon fennálló haszonbérleti jog megszűnéséért megállapítható kártalanítás jogalapját vizsgálta.

[29] Az alperes érvelése szerint amennyiben a Kúria a Kstv. 17. § (1) bekezdés és 19. § (1) bekezdés és a 20. § a) pontja értelmezéséről és alkalmazásáról akart volna döntést hozni, akkor megtette volna, azonban ezen jogszabályi helyek említés szintjén sem jelennek meg a Kúria jogegységi döntésében.

[30] Álláspontja szerint sem jogszabály, sem a Kúria 3/2020. számú jogegységi határozata nem állapítja meg, hogy a Kstv. 9. § (1) bekezdésével összefüggésben a haszonbérleti jog megszűnésével kapcsolatban a kártalanítás kizárását a mezőgazdasági kárra is ki lehetne terjeszteni.

[31] Érvelt amellet, hogy a Kstv. 17. § (1) bekezdése a föld értékét növelő munkák ellenértékét a földhasználó részére rendeli megtéríttetni.

[32] Az alperes érvelése szerint a termőföld értékének részét képezi annak kultúrállapota, a mezőgazdasági munkák eredményeként előállt értéktöbblet, ezért téves volt a törvényszék indokolása 53. pontjában az az okfejtés, hogy a Kstv. 19. § (1) bekezdés szerinti értékvesztés nem hozható összefüggésbe a Kstv. 17. § (1) bekezdésében említett termőföld értékét növelő munkákkal. A termőföldön megtalálható termés, illetve az elvégzett beruházások értelmezhetők a termőföld értékét növelő munkák eredményének. Álláspontja szerint a Kstv. 19. § (1) bekezdés és 20. § a) pontja a mezőgazdasági károk típusait rendeli a Kstv. 9. § (1) bekezdésének kártalanítási jogcímeihez, addig a Kstv. 17. § (1) bekezdése általában állapítja meg a földhasználó kártalanításra való jogosultságát. Ezért az alperes szerint a törvényszék jogértelmezése sérti a Kstv. 17. § (1) bekezdését, ugyanis az értéknövelő munkálatokat, költségeket teljesítő földhasználó nem juthatna az őt megillető kártalanításhoz, csak egy polgári jogi elszámolási jogviszony eredményeként. Mindez szerint sérti az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési szabályt is, mert a józan észnek és a közjónak nem felel meg, és a gazdaságos céllal is ellentétes.

[33] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályban való fenntartására tett indítványt.

[34] A felperes érvelése szerint a törvényszék ítélete indokolása jogszerűen állapította meg, hogy a Kúria jogegységi határozata a Kstv. 9. § (1) bekezdéséből vezette le az értelmezést, és mivel a Kstv. ezen kártalanítás címe alatt nyrték szabályozást a 17. § (1), 19. §, valamint 20. § rendelkezései is, így a jogegységi döntés azokra is értelemszerűen alkalmazandó volt.

[35] A felperes szerint az Alaptörvény 28. cikkét – a felülvizsgálati kérelem érvelésével ellentétben – az ítélet indokolása figyelembe vette, ugyanis amennyiben az alperesi jogértelmezés lenne elfogadható, az a kisajátítási eljárást megnehezítené, hiszen a hatóságnak vizsgálnia kellene, hogy van-e bárkinek az ingatlan-nyilvántartáson kívül bármilyen, az ingatlanhoz kapcsolódó joga, így a kártalanításra jogosultak körének indokolatlan kiszélesítése bizonytalan élet- és jogi helyzetet jelentene, visszaélésekre adhatna alapot.

[36] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a megelőző eljárásban eljáró igazságügyi termőföld értékbecslési és mezőgazdasági szakértő a Kstv. 19. § (1) bekezdés a) pontja szerinti értékvesztést állapította meg 2.067 forintban, és nem a Kstv. 17. § (1) bekezdésében rögzített telek, illetőleg föld értékét növelő munkák ellenértékét, ezért téves az az alperesi álláspont, hogy a termőföldön megtalálható termés és elvégzett beruházások értelmezhetők a termőföld értékét növelő munkák eredményének és ezért a Kstv. 17. § alapján a II. rendű alperesi érdekelt lenne kártalanításra jogosult.

[37] Az alperesi érdekelt a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

[39] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése és Kp. 120. § (5) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között megvizsgálta, és megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem alaptalan, ezért a Kp. 121. § (1) bekezdése alkalmazásával annak hatályban való fenntartásáról rendelkezett.

[40] A Kúria a felülvizsgálni kért elsőfokú ítélet indokolásával egyetért, a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelemben felhozott érvek ismeretében azonban a következőket emeli ki.

[41] A Kúria 3/2020. számú KJE határozata rendelkező része egyértelműen és félreértelmezhetetlenül állapította meg, hogy termőföld kisajátítása esetén a kisajátítási eljárásban a haszonbérlőnek kártalanítás közvetlenül nem állapítható meg.

[42] A Kúria szerint az a körülmény, hogy a KJE határozat indokolásában nem szerepel tételesen a Kstv. 19. § kártalanításhoz kapcsolódó értékvesztéseget szabályozó, és a Kstv. 20. § kisajátítással kapcsolatos költségeket szabályozó rendelkezése, nem következik, hogy egy földhasználati szerződéssel érintett föld kisajátítása esetén a kisajátítással kapcsolatos értékvesztésre és költségre jogosult személy elválasztható lenne – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a kisajátítás során kártalanításra jogosult személyétől.

[43] A kisajátítási kártalanításra jogosultak személye a Kstv. értelmezéséből levezethető, erről döntött a jogegység érdekében a Kúria 3/2020. számú KJE határozata, megállapítva, hogy a haszonbérlet az ingatlan kisajátítása esetén, a kisajátítási eljárásban a jogviszony kötelmi jellege relatív szerkezete miatt közvetlen kártalanítás nem illeti meg, az őt ért kár esetén a kötelmi jog szabályai szerint a tulajdonossal való elszámolásnak van helye.

[44] A Kstv. törvényi indokolása, annak részletes indokolásában is egységesen kezeli a normaszövegben „kártalanítás” cím alatt a 9-21. § rendelkezéseit.

[45] A kisajátítási kártalanításnak kétségtelenül része az elvett ingatlan után járó forgalmi érték [Kstv. 9. § (3) bekezdés a) és b) pont]; a Kstv. 19. § (1) bekezdés a-c) pontban szabályozott értékcsökkenés, továbbá a Kstv. 20. §-ában, annak ab) pontjában szabályozott kisajátítással kapcsolatos költség. Az ezekre jogosult személy csak akkor lehet eltérő a tulajdonostól, amennyiben erről a Kstv. vagy más jogszabály kifejezetten rendelkezik.

[46] A Kúria 3/2020. számú KJE határozata egyértelműen döntött arról, hogy termőföld kisajátítása esetén haszonbérlőnek kártalanítás közvetlenül nem állapítható meg a kisajátítási eljárásban.

[47] A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 42. § (1) bekezdése szerint a Kúria jogegységi határozata a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező.

[48] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozta, hogy a Debreceni Törvényszék ítélete a jogegységi határozatot kiterjesztően értelmezte, a Kúria az elsőfokú bíróság értelmezésével egyetért.

[49] Bár a perbeli jogvita szempontjából irreleváns, a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelemben hivatkozottakra tekintettel a Kúria megjegyzi, hogy a Kstv. 17. § (1) bekezdésében szabályozott, a telek és föld értékét növelő munka ellenértéke a Kp. 9. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti értékmeghatározás részét képezi – és a felülvizsgálati kérelem állításával ellentétben nem azonosítható a Kstv. 20. § a) pontjában megjelölt, a mező- és erdőgazdasági művelés alatt álló ingatlan esetén folyó gazdasági évben elvégzett mező- és erdőgazdasági munka költsége és egyéb meghatározás költségével.

[50] Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra, hogy az alperes kisajátítás tárgyában hozott határozatában meghatározott, 2.067 forint összegű ún. zöldkár a Kstv. 20. § a) pontja által szabályozott költségkategóriába sorolható, melyet a megelőző eljárásban beszerzett igazságügyi termőföld értébecslési és mezőgazdasági igazságügyi szakértői véleménye, valamint az alperes közigazgatási per alapját képező határozata indokolása is egyértelműen igazol.

[51] A Kstv. 17. §-hoz kapcsolódó törvényi indokolás is a fenti értelmezést támasztja alá, amely a telek, illetve föld értékét növelő munka ellenértékéhez kapcsolódóan mindössze annyit tartalmaz, hogy a föld értékét növelő munka ellenértékéért járó kártalanítás az épület tulajdonjogának elvonásáért járó kártalanítás mellett az épület tulajdonosát illeti meg – melyből az a jogalkotó szándék következtethető, hogy a Kstv. 17. § (1) bekezdésében szabályozott telek és föld értékét növelő munka ellenértéke nem azonosítható a zöldkár mint költség fogalmával.

A határozat elvi tartalma

[52] *Termőföld kisajátítása esetén a kisajátításról rendelkező határozatban a kötelmi jogi jogosult haszonbérlónek közvetlenül zöldkár nem állapítható meg.*

Záró rész

[53] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdésre tekintettel – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[54] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (2) bekezdése és 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, de 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt feljegyzett eljárási illetéket az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentessége folytán az állam viseli.

[55] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperest a felperes jogi képvisellel összefüggésben felmerülő perköltsége megfizetésére, melynek összegét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (2) bekezdése alapján felszámított, a bírósági

eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére figyelemmel állapított meg.

[56] Az ítélettel szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. január 26.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő